

[Arne Bjerregaard.]

belysning, vil jeg nok en gang også have lov til at fastholde, at staten må være neutral over for andre. Hvis den ikke er det, så inddebærer det nemlig, at hvis man vil føre en renteudgift til fradrag i skatten, ja så må man selvfølgelig også føre renteindtægten til fradrag i skatten. For ellers ville det da være en umulig tanke, at nogen i fremtiden vil have begge dele. Man kan ikke både have renteudgift og renteindtægt, i al fald kun på visse indkomstgrupper.

Det er da givet, at ingen, som det allerede er sagt, vil lade deres penge stå i deres solgte hus, hvis de skal forrente deres nye hus. De ville derved få et mægtigt minus, idet det, de lader stå i det solgte hus, skal lægges til indkomsten, medens de renteudgifter, de har ved det købte hus, jo skal være fradrag i selve skatten. Hvad dette ville medføre af fastlåsning af den almindelige husomsætning og af arbejdskraftens fleksibilitet, det tør jeg overhovedet ikke udtale mig om, men jeg er forvisset om, at det bliver en alvorlig hæmsko for arbejdskraftens fleksibilitet.

Endelig synes det mig helt forrykt, at vi skulle medvirke til at pumpe 100 mill. kr. ud i byggesektoren for kort tid siden for at stimulere byggeriet, for bagefter at være med til at fremme en lovgivning, der har den stik modsatte virkning.

En målsætning, hvori indgår et nyt skattesystem, er vi villige til at drøfte. Vi er villige til at deltage så meget, som det er os muligt, for at få ændret det system vi har, så det bliver mere retfærdigt på længere sigt, men med det forslag, hr. minister, som her er fremsat, ja så må jeg nok en gang notere, at det måske er en udmærket provokation til fremskyndelse af en fuldstændig skatteomlægning. Og andet og mere ønsker vi ikke at lægge i det forslag.

**Knud Jespersen (DKP):**

Der er jo gået en eller anden farve tråd igennem denne diskussion indtil nu, hvor man fra højre side i salen har søgt at forklare dette forslag dels som provokation, dels som en humørladet begivenhed, ingen skulle tage alvorligt. Samtidig har man søgt med megen alvor at forklare, at det at gå imod et sådant forslag vil bl. a. også være at varetage de arbejdsløses interesser.

Jeg tror nok, at hvis man satte sig til at studere det forslag, der ligger, så ville der ikke være megen dækning for disse mange ukvemsord, man har sagt om skatteministerens forslag i denne sag. Der vil ikke være megen dækning, men det kan måske også skyldes, at den reklame ikke er lykkedes, der skulle til for at forklare, hvad det i virkeligheden er, der vil ske, når man laver en sådan omlægning af fradragene. Vi har lavet nogle beregninger på den side af sagen, og dem kan vi jo stille til rådighed, til sin tid også for skatte- og afgiftsudvalget, og få dem efterprøvet.

Det, der står tilbage i al sin enkelthed, er jo også, før jeg siger noget om selve lovforslaget, at man til fulde har givet svar på det spørgsmål, hr. Kampmann stillede i starten. Man er altså indstillet på, at de, der har de store muligheder og privilegier, skal fastholde denne ret, og de, der ingen muligheder eller privilegier har, skal heller ikke have nogen lettelser.

Jeg ved ikke, hvordan man får det til at rime med at have en human holdning over for de lavere indtægter. Jeg kan da godt se, at hvis man kan give gaver på naboens bekostning, hvis man kan foretage afskrivninger og fradrag m. m., som naboer også kommer til at hænge på, ja, så kan man jo sagtens spille den store helt i denne skattejungle, vi har. Sådant som vi ser dette forslag, så har det faktisk det angivelige formål at foretage en omlægning af ligningsmæssige fradrag fra at være fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst til at være grundlag for et nedslag i den beregnede skat. Det betyder for os selvfølgelig ikke, at fradraget helt forsvinder, men det er givet, at fradraget vil få samme værdi i kroner og øre uanset indkomstens størrelse.

Vi kan altså besvare hr. Kampmanns bemærkninger positivt. Vi er indstillet på at følge disse principper.

Jeg synes også, det er vigtigt at mærke sig, at hele provenuet fra omlægningen på 2½ mia kr. skal bruges — det er jo anført — dels til at forhøje personfradraget med 600 kr., dels til at forlænge proportionalstrækket på de laveste indkomstrin med 10.000 kr. Dette giver efter vore beregninger en skatteskala på op mod 3.000 kr. en skattelettelse, og det er befolkningen ud fra vor opfattelse overordentlig meget interesseret i.